

Aurel Manolache

Născut la 5 octombrie 1931 la Galați, compozitorul și-a dorit să fie îngropat, îmi spune prietenul lui de o viață, Alexandru Jula ("A fost primul meu director, m-a angajat la Teatrul muzical din Galați pe când aveam doar 20 de ani, deci acum 55!" – ne mărturisește îndurerat interpretul), la malul Dunării. Și parcă Domnul i-a ascultat dorința, fiind răpus de un atac de cord tocmai la Galați! Se afla, împreună cu fiul lui Liviu, actor, în plină campanie de preselecție pentru festivalul „Mamaia copiilor”, căruia i s-a dedicat trup și suflet din 2001, când i-a pus bazele alături de Dumitru Lupu. Criticul muzical Smaranda Oțeanu-Bunea, membru tradițional al juriului acestui festival (lucru normal, conduce „Opera comică pentru copii”) și colaboratoare de multă vreme a compozitorului, îmi spunea îngrijorată că festivalul nu trebuie să moară, trebuie sprijinit, dar dânsa știe mai bine ca noi câte eforturi depunea Manolache an de an pentru a-l organiza. La ultima ediție a fost „exilat” de la Teatrul de vară din Mamaia la Casa de Cultură a sindicatelor din Constanța! Membru al UCMR din 1968, a semnat zeci de șlagăre, dar mai ales și-a legat viața de teatrul de revistă „Fantasio” din Constanța, pe care l-a înființat în 1969 și l-a condus până în 1995. În ultimul deceniu s-a luptat „la baionetă” cu autoritățile locale constantene care, practic, desființaseră această instituție muzicală prestigioasă – mai mult ca sigur că și această durere i-a slăbit inima. A dirijat orchestre importante, inclusiv la festivalul de la Mamaia, dar mai ales a compus mult și bine. A scris muzică

pentru spectacole de revistă și balet, corală, comedii, musical-uri, spectacole pentru copii, dar mai ales șlagărele sale rămân peste timp. Unul din primele a rămas de referință: „Ale tale”, lansat de Margareta Pâslaru (îi mulțumim pentru cuvintele sensibile încredințate revistei noastre) și Dan Spătaru, și preluat apoi, între alții, de Alexandru Jula și Ionel Miron. Cântecele au obținut în 1967 Marele premiu al festivalului de la Varadero, în Cuba, iar în 1969 a fost interpretat la „Cerbul de Aur” de ulterior celebrul Julio Iglesias. Între titlurile cele mai cunoscute mai amintim „Zarzărul”, „Mangalia”, „La noi”, „Când merg copii la școală

dimineața”, „Vorbește marea”, „Mama”, „Hai, zâmbește” (hit-urile sale l-au impus la Mamaia pe Cătălin Crișan), „Inimă de păcură”, „Lumea amintirilor”, „Ce frumoasă este marea”, între artiștii cu care a colaborat numărându-se și Doina Badea, Corina Chiriac, Luigi Ionescu, Ilona Moțica, Elena Constantinescu, Loredana Groza, Marina Scupra, Floria Apostol. De asemenea, la „Mamaia copiilor” au fost lansate

cu succes o serie de melodii intrate în repertoriul celor mici, între care „Cornuleț cu lapte” sau „Pisicuța”. Am prezentat prima ediție a festivalului „Mamaia copiilor”, știu cât se identifica maestrul cu această manifestare. Anul trecut i-am dedicate un medalion amplu în emisiunea lui Cezar Andrei de la Radio România Actualități – „Noaptea șlagărului românesc”: știu cât s-a bucurat, fiindcă, din păcate, creația compozitorilor români de muzică ușoară este tot mai rar, mai puțin și mai... nocturn difuzată!

(O. URSULESCU)

Amintirile Margaretei Pâslaru

Vestea aflată de pe Blog Radio m-a împietrit... Dumnezeu să-i odihnească sufletul bun! Cuvintele nu pot aprecia la justa valoare energia creatoare pe care Aurel a folosit-o în sprijinul muzicii ușoare românești. Mă invitase și anul acesta în juriul de preselecție a festivalului „Mamaia Copiilor”, jurizare ce are loc în București, primăvara. Îl admiram pentru atenția acordată micilor cântăreți, grija față de generațiile următoare fiind pe primul loc în agenda lui de lucru. Entuziasmul contagios pe care îl știam de-o viață și spiritul organizatoric fără egal vor fi greu de urmat.

N-am să uit o întâmplare; la vârsta de 13 ani, fiind în vacanță, am dat o audiție, în glumă, la „Teatrul Fantasio” din Constanța. Pe vremea aceea, băteam castaniete cântând melodii spaniole. În pauză, Aurel Manolache a venit spre noi zâmbitor spunându-mi mamei mele că mă angajează pe loc. Propunerea era serioasă, dar firește, eu m-am întors la liceu. În 2008 maestrul m-a emoționat venind special de la Constanța la aniversarea a 50 de ani de la debutul meu. În cadrul sărbătoririi ce a avut loc la Uniunea Compozitorilor din București, Aurel a povestit cu lux de amănunte episodul „audiției”, descris sumar mai sus.

Pentre creațiile pe care Aurel Manolache mi le-a încredințat se numără „Ninge, ninge”, „Singurătate”, „Zarzărul”, „La noi” - text Sașa Georgescu - piesă care a obținut o mențiune în 1973 la Festivalul Național de Muzică ușoară Mamaia. Au urmat, melodiile „Măi, măi, măi”, și „Ale tale” – text Ovidiu Dumitru – celebrul duet pe care l-am interpretat cu Dan Spătaru în Cuba, la Festivalul Internațional de la Varadero (în foto, coperta discului). În avion am adaptat textul în limba spaniolă consultându-mă cu H. Mălineanu, membru în juriu, pentru ca astfel piesa să fie mai bine înțeleasă de marele public: „Varadero, Varadero, cantamos el tuo splendor”... Piesa a câștigat în popularitate fiind difuzată zilnic la Radio Havana.

Să nu uităm uverturile la Festivalul Callatis și Mamaia Copiilor, creații care alături de multe altele vor continua să încante publicul. Prin muzica pe care ne-ai dăruit-o, dragă Maestre Aurel Manolache, rămâi veșnic în sufletele noastre!

Margareta PÂSLARU